

Bruxelles, den 3. maj 2019
(OR. en)

8801/1/19
REV 1

SPORT 50

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	Fremme af børns og unges deltagelse i sport i Europa i det 21. århundrede – Orienterende debat

Efter høring af Sportsgruppen har formandskabet udarbejdet vedlagte oplæg som grundlag for den orienterende debat på samlingen i Rådet for Uddannelse, Ungdom, Kultur og Sport den 22.-23. maj 2019.

Fremme af børns og unges deltagelse i sport i Europa i det 21. århundrede

At dyrke idræt er forbundet med en lang række veldokumenterede fordele, både på personligt og samfundsmæssigt plan. Alligevel viser statistikken, at mens situationen veksler fra en medlemsstat til en anden, *er interessen for at dyrke idræt i gennemsnit faldende i EU*. Næsten en fjerdedel af alle unge europæere (15-24 år) dyrker ingen idræt eller er ikke fysisk aktive overhovedet, og dette tal er steget med 7 procentpoint fra 2009 til 2017¹. Mange faktorer har betydning for, hvorfor børn og unge ikke deltager aktivt i idræt. Dette oplæg vil undersøge nogle af dem for også at forstå, hvordan nuværende tendenser måske indvirker på deltagelse i idræt i det 21. århundrede.

For det første kan konkurrencen på fritidsmarkedet være høj for at påvirke børn og unge og den måde, hvorpå de tilbringer deres fritid, særligt i betragtning af det pres, der er fra underholdningsbranchen, og i særdeleshed det digitale segment. Som følge af teknologiske fremskridt, der har gjort øget konnektivitet med bredbåndshastighed mulig, er fritid hjemme (f.eks. computerspil, det at se og/eller interagere med audiovisuelt indhold) blevet mere attraktivt, og det kan forventes at blive endnu mere attraktivt i fremtiden². Teknologien kan også skabe nye fritidsmuligheder for børn og unge (f.eks. at se på sport) og fremme deres erfaring med eksisterende muligheder, hvilket desuden er tilfældet med forskellige former for kulturel deltagelse (f.eks. biograf, liveoptrædener og kulturelle steder), der er populære blandt unge i EU³.

¹ Særlig Eurobarometerundersøgelse om idræt og fysisk aktivitet 334 (2010) og 472 (2018).

² López Sintas, J., Rojas de Francisco, L., & García Álvarez, E. (2017). Home-based digital leisure: Doing the same leisure activities, but digital. Cogent Social Sciences, <http://dx.doi.org/10.1080/23311886.2017.1309741>

³ Eurostat (2017), Culture statistics – cultural participation by socioeconomic background.

I modsætning hertil *tilbyder idræt stadig en "analog" oplevelse*, hvis tiltrækning afhænger af tilgængeligheden af, adgangen til og kvaliteten af idrætsfaciliteter og den sociale interaktion med holdkammerater og det pågældende idrætspersonale. Teknologier med udvidet virkelighed kan have potentialet til at skabe nye idrætter, der også indeholder en komponent med fysisk aktivitet i fremtiden, men her og nu er deres indflydelse i bedste fald ubetydelig. Mens forskelligartede idrætsaktiviteter spiller en positiv rolle i børns og unges personlige udvikling, er der derfor en risiko for, at idræt har færre muligheder for at bidrage til dette i det 21. århundrede.

Samtidig er *omkostningerne forbundet med idræt* en vigtig afgørende faktor for niveauet af deltagelse, uanset alder. Det omfang, hvor idrætsklubber skal bede om bidrag fra deres medlemmer til at støtte deres daglige aktiviteter og endda investeringer snarere end at få offentlig støtte eller sikre privat sponsoring, kan have indflydelse på en persons præference for idræt i forhold til andre fritidsaktiviteter. Det samme gælder inden for ikkeorganiserede idrætsmiljøer, hvor omkostninger betyder noget, eftersom de typisk bæres fuldt ud af udøveren.

Hvad angår emnet "sportsøkonomi", skal indvirkningen af den forøgede *kommercialisering af idræt*⁴ også tages i betragtning. På den ene side får eliteidræt meget mediedækning. Ud over at det skaber indkomst, kan det også inspirere mennesker, især børn, til at starte på at dyrke idræt. Hvis der på den anden side er for meget fokus på kommercielle aspekter, kan nogle idrætsorganisationer være mere orienteret mod en rentabel dyrkelse af unge talenter til topidræt og bekymre sig mindre om at udvikle sport til at opfylde en social og uddannende funktion⁵.

Finansielle solidaritetsmekanismer mellem eliteidræt og breddeidræt er en måde, hvorpå man kan fremme sidstnævntes evne til at støtte aktiv deltagelse i idræt. I lyset af de nuværende udviklingstendenser skal behovet for at harmonisere dagsordenerne for eliteidrætten og breddeidrætten fremover under alle omstændigheder analyseres med henblik på at tage hånd om den nedadgående tendens for så vidt angår deltagelse i idræt.

⁴ Mens det lå på 91 mia. USD i 2017, forventes "verdensmarkedet for idrætsbegivenheder at stige med en samlet årlig vækstrate på 3,6 % i 2017-2021". UNCTAD (2018), Competition issues in the sale of audiovisual rights for major sporting events – findes på: <https://bit.ly/2PoJysq>.

⁵ Artikel 165, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Et andet spørgsmål, der skal tages i betragtning i den aktuelle drøftelse, relaterer til *indstillingen hos og profiler på børn og unge i nuværende generationer*, og mere specifikt, hvad der motiverer dem til at dyrke idræt. Kvalitativ forskning viser, at børn og teenagere er interesserede i idræt, fordi det fremmer social interaktion og støtte, hjælper til at styre vægten og frem for alt er en kilde til glæde. Det sidste gælder typisk, når presset til at konkurrere og vinde er lille⁶.

Eftersom der bestemt er behov for sociologisk forskning, beskrives den næste generation af unge derudover nogle gange som værende tilbøjelig til ikke kun at følge veletablerede idrætsgrene, men også helt nye⁷. I den sammenhæng er det vigtigt at forstå, i hvilken udtrækning det europæiske marked for sport rent faktisk er åbent for nye idrætsaktører med henblik på at øge mulighederne for at overbevise kommende generationer af unge om at være mere aktive.

En væsentlig del af drøftelserne bør bestemt også tilegnes de demografiske sektorer, der traditionelt har en ringe idrætsdeltagelse - *piger og unge kvinder* og også *personer med handicap* er særligt iøjnefaldende her. Handling på både EU- og medlemsstatsniveau, der sætter fokus på disse grupper, kan føre til mere aktive fremtidige generationer af unge europæere.

⁶ Allender, S. o.a. (2006), Understanding participation in sport and physical activity among children and adults: a review of qualitative studies. Health Education Research, bd. 21, nr. 6, s. 826-835.

⁷ Changing the game: How gen Z is redefining sports, consumption & sponsorship (2018). Rapporten findes [her](#).

Ministrene opfordres venligst til at udtrykke deres synspunkter med hensyn til elementer, der præsenteres i dette oplæg, med det formål at støtte udvekslingen af god praksis og mulige politiske løsninger, der kan bidrage til en europæisk ungdom, der er mere engageret i og bevidst om idræt. Spørgsmålene nedenfor er blevet udformet med henblik på at give retningslinjer til efterfølgende drøftelser:

1. Hvordan kan offentlige myndigheder og idrætsbevægelser samarbejde på EU- og medlemsstatsniveau for at styrke børns og unges deltagelse i idræt?
2. Hvilke foranstaltninger kan der træffes på EU-niveau for at styrke forbindelserne mellem eliteidræt og breddeidræt med henblik på bedre at støtte idrættens sociale og uddannende funktion?